
Barbara REPINC ZUPANČIČ, Tanja ŠRAJ***Načelo zaupnosti in varovanje ter hranjenje podatkov - pomembna elementa pri vzpostavljanju terapevtske alianse******The principle of confidence, data protection and saving important elements for the development of therapeutic alliance*****Uvod**

Psihoterapevtsko delo je v svojem osnovnem principu povezano z obravnavo zaupnih, osebnih podatkov klientov. Ustrezno zbiranje, obdelava, hranjenje in dokončno uničevanje materialov, ki nastajajo v procesu, predstavljajo pomemben del vsake psihoterapevtske prakse. Vsak nepooblaščen dostop do vsebin, obravnavanih v terapiji, namreč klientu lahko povzroči nepopravljivo škodo. Varno okolje, ki ga klientu zagotavljamo pri delu, moramo razumeti tudi v kontekstu ustrezne zaščite občutljivih vsebin, ki nam jih klienti zaupajo. Vsakršno odstopanje od norm, ki so opredeljene v zakonodaji Evropske unije, Republike Slovenije in etičnih kodeksih nacionalnih organizacij, strokovnih društev in združenj, predstavlja tveganje za kliente. Terapevti se moramo zavedati, da smo za opuščanje potrebnih ukrepov etično in kazensko odgovorni. S pričujočim prispevkom želiva prispevati k ozaveščanju strokovne javnosti o pomenu zbranih podatkov ter k poenotenju postopkov, ki bodo zagotovili varnost tako klientom, kot terapevtom.

Živimo v svetu, kjer pomembne osebne podatke uporabljamo vsakodnevno ob različnih priložnostih. Slednje se dogaja že pri nakupu v trgovini, ko je na voljo ime, naslov in bančni račun. Velikokrat gre za ustrezno uporabo, vendar žal ne vedno.

Že januarja 2012 je Evropska komisija predlagala spremembo zakona o varstvu podatkov v Evropski uniji. Njene smernice so bile podane 5. maja 2016 in članice Evropske unije jih morajo prenesti v svoje nacionalne zakone do 6. maja 2018.

Pomembni osebni podatki v psihoterapiji

V skladu s Komisijo Evropske unije je osebni podatek definiran kot »vsak podatek posameznika ne glede na način, na katerega je prikazan . Posameznik je definiran kot oseba na katero se nanašajo osebni podatki. Oseba je nekdo, ki je lahko identificiran neposredno (preko imena in priimka, fotografije, glasovnega ali video posnetka) ali

posredno, preko identifikacijske številke (enotna matična številka občana – EMŠO, davčna številka, številka zdravstvenega ali socialnega zavarovanja, telefonska številka, registrska številka avtomobila). Lahko pa se identificira tudi preko specifične fizične, fiziološke, mentalne, ekonomske, kulturne ali socialne identitete, kot na primer zaposlitveni status, naslov, položaj na določenem delovnem mestu ...»

Iz zapisanega lahko opazimo, da smo psihoterapevti vsak dan v stiku z različnimi vrstami osebnih podatkov ne glede na to ali delamo kot psihoterapevti, svetovalci, edukatorji, študentje, učitelji ali pa delamo v okviru kakšne organizacije.

Etični kodeksi psihoterapevtskih zvez, društev (npr. EATE, EAIP, EAP, SKZP) izpostavljajo varnost kot temeljno vrednoto, ki jo človeška bitja potrebujemo, da »lahko raziskujemo in rastemo«. Zaščita osebnih podatkov prispeva k oblikovanju varnega okolja, v katerem se lahko klient svobodno izraža in psihoterapevti kot člani tovrstnih združenj naj bi zanjo poskrbeli.

Kako poskrbimo za varstvo pomembnih osebnih podatkov v psihoterapiji

Pri poizvedovanju preko različnih članic Evropske zveze za transakcijsko analizo EATA (Brunot in Repinc Zupančič, 2016) je bilo ugotovljeno, da smo npr. Slovenija, Švica, Švedska, Češka, Združeno kraljestvo, Madžarska in Belgija sprejele nacionalni zakon, ki uravnava zaščito podatkov o klientih. Med drugimi pa Ukrajina, Romunija, Nizozemska, Bosna in Hercegovina, Armenija in Bolgarija nimajo tovrstnega nacionalnega zakona. V Sloveniji področje zaščite podatkov o klientih ureja Zakon o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1, Ur. l. RS, št. 94/07).

V skladu s Komisijo Evropske unije je uporaba osebnih podatkov »izvedba katerihkoli avtomatiziranih ali ročnih postopkov zbiranja osebnih podatkov ali vključevanja osebnih podatkov v določene zbirke, snemanje, organiziranje, prilagajanje, spreminjanje, iskanje, vpogled, nadaljno uporabo, razkrivanje, sporočanje, širjenje, povezovanje, blokiranje, anonimiziranje, brisanje in uničenje.

Kot sva omenili že v predhodnem besedilu, smo psihoterapevti v kontaktu s pomembnimi osebnimi podatki naših klientov in kot taki smo dolžni ali je dolžna organizacija, znotraj katere opravljamo psihoterapevtsko dejavnost, izročiti Informacijskemu pooblaščenцу dokument o registru zbirk osebnih podatkov (Pravilnik o metodologiji vodenja registra zbirk osebnih podatkov, Ur. l. RS, št. 28/05, 30/11). Mi pa smo kot upravljalci osebnih podatkov klienta dolžni te podatke tudi zavarovati po 24. člen ZVOP-1, ki določa, da morajo biti osebni podatki zavarovani z organizacijskimi, tehničnimi in logično-tehničnimi postopki in ukrepi, s katerimi se varujejo osebni podatki, preprečuje slučajno ali namerno nepooblaščenno uničevanje podatkov, njihova sprememba ali izguba ter nepooblaščen obdelava teh podatkov. V primeru občutljivih osebnih podatkov (takšnih je v psihoterapevtskem procesu veliko npr. vsi, ki kažejo na zdravstveno stanje posameznika) je v 14. členu ZVOP-1 med drugim določeno, da morajo biti pri obdelavi občutljivi osebni podatki posebej označeni in zavarovani tako, da se nepooblaščenim osebam onemogoči dostop do njih, pri prenosu občutljivih osebnih podatkov preko telekomunikacijskih omrežij se šteje, da so podatki ustrezno zavarovani, da se posredujejo z

uporabo kriptografskih metod in elektronskega podpisa, tako da je zagotovljena njihova nečitljivost med prenosom. Ustreznost zavarovanja moramo vsakič znova ugotavljati na podlagi analize tveganj in z vidika mednarodno uveljavljenih priporočil, standardov in dobrih praks (Informacijski pooblaščenec, 2014).

Osební podatki so lahko v obdelavi le, če je postopek obdelave določen z zakonom ali pravilnikom. Lahko pa je pridobljeno osebno soglasje s strani posameznika za obdelavo določenih osebnih podatkov, ob tem pa mora biti posameznik vnaprej seznanjen z namenom obdelave.

Pomen delovnega dogovora v psihoterapevtskem procesu z vidika varnosti

Klienti naj bi bili o našem zbiranju osebnih podatkov obveščeni že pred ali takoj ob vstopu v terapevtski proces in naj bi bil to del našega skupnega dogovora – da klienti vejo, da mi zbiramo in obdelujemo podatke (npr. za študijske, raziskovalne potrebe) ter da smo ob tem dolžni poskrbeti tudi za njihovo zaščito. Kot pravi Sillsova, mnogo psihoterapevtov ne želi uporabljati besede »dogovor«, saj jo dojemajo kot preveč plitvo in sterilno (Sills, 2006). Vendar pa se svetovalno in psihoterapevtsko delo od ostalih odnosov razlikuje tudi po tem, da potrebujemo vsaj nek osnovni dogovor o načinu sodelovanja med dvema udeležencema – psihoterapevtom in klientom.

Začetnik transakcijske analize Eric Berne je definiral dogovor kot »eksplicitno dvostransko zavezo k ustrezno definiranemu poteku« (Berne, 1966: 362) in opredelil tri oblike dogovora znotraj psihoterapije: administrativni, profesionalni (cilji, naloge, načini) in psihološki (pogosto nezavedni). Za potrebe tokratnega članka se bova osredotočili le na prvo obliko dogovora, ki pa je, v kolikor ni izpeljana korektno, lahko močno povezana z negativnim izkupičkom terapevtskega procesa (psihološki dogovor, ki je odziv na nevarno bazo).

Administrativni ali včasih delovni dogovor je dogovor, ki določa praktične pogoje za skupno delo kot čas, kraj, trajanje, cena, sodelovanje z drugimi inštitucijami ter pogoje in meje zaupnosti (Sills, 2006). Kot omenja Sillsova pa so psihoterapevti, ki so osredotočeni le na terapevtsko delo, pogosto nejasni glede tovrstnega dogovora ali pa ga spregledajo. Pa vendar, pravi Sillsova (2006), je to osnova terapevtskega dela, ne le zaradi jasnosti administrativnih dejavnikov, pač pa zaradi etike in spoštovanja, saj vzpostavitev tovrstne strukture pomembno prispeva k zagotovitvi varnega okolja. Običajno je delovni dogovor pisni in ga podpišejo vsi udeleženi v procesu (npr. vsi člani družine ali predstavnik naročnika v kolikor imamo tripartitno pogodbo).

Zaradi zavedanja pomena dobrega administrativnega dogovora sva se odločili, da pripraviva osnutek, ki ga lahko strokovnjaki uporabite pri svojem delu in ga seveda prilagodite dodatnim strokovnim potrebam posamezne psihoterapevtske smeri in načinu vašega dela. Izkušenim strokovnjakom je najin predlog lahko v razmislek ali dopolnitev, začetnikom pa v pomoč pri oblikovanju svojega osnutka. V začetnih korakih psihoterapevtskega dela seveda ne vemo vsega in se ne zavedamo morebitnih posebnosti, ki nam jih kot psihoterapevtom nalagajo poleg kodeksov tudi različni zakoni ter pravilniki. Brez poznavanja le-teh pa smo lahko nevede v prekršku, ki v pravni državi lahko pripeleje tudi do pravnih posledic.

Elementi delovnega dogovora

Kraj, čas, pogostost srečevanj, trajanje, plačilo, možne spremembe dogovora, vključitev tretjih strank

Za dobro terapevtsko alianso in jasno strukturo je smiselno v dogovoru navesti tudi informacije o srečanjih. S klientom se zavežemo k rednosti prihajanja na srečanja, aktivnemu udejstvovanju, načinu komunikacije izven srečanj, načinih morebitne odpovedi oz. neizvedbe srečanja. Pri samoplačniških srečanjih je pomembno specificirati tudi ceno in možnosti spremembe le-te. V kolikor se zavežemo tripartitni pogodbi, pa je pomembno, da se v dogovor jasno zapiše, katere informacije o terapevtskem procesu bo naročnik/plačnik prejel, in katerih ne.

Zaupnost

Za vzpostavitev občutka varnosti je pomembno, da se s klientom pogovorimo o osnovnih načelih zaupnosti, ki veljajo v terapevtskem procesu. Hkrati pa je za medsebojno zaupanje pomembno tudi to, da smo s klientom odkriti o naših nujnih reagiranjih h katerim nas veže zakonodaja in tudi naša strokovna ocena. Klientom moramo vnaprej, razložiti tudi to, v katerih primerih smo po zakonu dolžni načelo zaupnosti prekršiti. Prav tako smo po zakonu dolžni reagirati v primeru, da je ogrožen otrok (6. člen Zakona o preprečevanju nasilja v družini, Ur. l. RS, št. 16/08 in 68/16), ali da se pripravlja kaznivo dejanje, za katerega je zagrožena več kot triletna zaporna kazen (280. člen Kazenskega zakonika, Ur. l. RS, št. 55/08). V tovrstnih primerih smo lahko tudi pozvani na pričanje na sodišče, v kolikor se postopki privedejo do tja. Pri kršenju načela zaupnosti pa ne gre zgolj za sklicevanje na zakonsko podlago, ampak tudi izpostavitve naših (strokovnih) vrednot, ki so usmerjene v dobrobit ljudem. Zato je smiselno navesti tudi etične kodekse, h katerim smo zavezani in klientu na njegovo željo izročiti tudi izvod le teh.

V sodobnih relacijsko usmerjenih psihoterapevtskih smereh, se uporablja tudi samorazkritje [self-disclosure] s terapevtskim namenom, kar pomeni, da je razkritje terapevtovega kontratransferja ali lastne izkušnje uporabljena z namenom klientove rasti (Moursund in Erskine, 2004). Zato lahko velja pravilo zaupnosti tudi v obratni smeri, pri čemer se klient uči tudi vrednote zaupnosti v odnosu, vendar pa sam klient zakonsko zaupnosti ni zavezan: o svojem terapevtskem procesu in o nas terapevtih lahko govori izven terapevtskega procesa.

Strokovnjaki pri svojem delu poskrbimo za svoje optimalno delo s klienti, kar pomeni, da imamo tako v času statuta specializanta kot tudi statusa psihoterapevta po pridobljeni diplomii, ustrezno strokovno podporo in spremljanje našega dela. Supervizijska in intervizijska pomoč sta del naše vsakdanje prakse, vendar je pomembno, da je tudi ta informacija predstavljena klientu. Torej na kakšen način se posvetujemo in delimo informacije o njem, s kom se posvetujemo o našem delu in čemu je to pomembno.

Klient naj bi bil seznanjen tudi s hranjenjem naše dokumentacije. Nujnost varovanja osebnih podatkov je zapisan že v 34. členu Ustave RS (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 –

UZ70a). Pomembno je povedati, katere podatke hranimo, kje so shranjeni, koliko časa in kdo ima dostop do njih (31. in 32. člen Zakon o varstvu osebnih podatkov, Ur. l. RS, št. 94/07). Pri psihoterapevtih, ki delujejo kot samostojni podjetniki je še toliko bolj pomembno, da imajo določenega stanovskega kolega, ki ima dostop do te dokumentacije in lahko do nje dostopa v primeru hude bolezni in smrti ter dokumentacijo uniči. Prav tako je pomembno, da ta oseba poskrbi za kliente, ki obiskujejo dotičnega psihoterapevta. Brez tega dela dogovora za klienta v primeru najhujšega (torej smrti terapevta), ni ustrezno poskrbljeno in klient ostane brez nujne informacije in usmeritve drugam. Pogosto je to podatek, na katerega predhodno ne mislimo, je pa izjemnega pomena, da kot strokovnjaki tudi ta del uredimo. Seveda je potrebno v dogovoru tudi navesti dotično osebo, ki bo poskrbela za vse potrebno v omenjenih situacijah (Repinc, 2011).

V kolikor psihoterapijo izvajate v okviru zdravstvenih dejavnosti, vas pri vašem delu zavezuje tudi Zakon o pacientovih pravicah (41, 42. in 45. člen Ur. l. RS, št. 15/08). Le-ta določa tudi način seznanitve z zdravstveno dokumentacijo (tudi po pacientovi smrti s strani svojcev ali sodišča) in varovanje poklicne skrivnosti. Zato se je pomembno o tem pogovoriti tudi s klientom in ga seznaniti o možnostih glede odločanja o dostopnosti do podatkov zaupne narave. Prav tako mora biti klient seznanjen, da ima on sam možnost dostopanja do dokumentacije, ki je vezana na njegovo obravnavo in pod kakšnimi pogoji (Pirc Musar, 2014).

Primer delovnega dogovora

Ime in priimek
Naziv in naslov podjetja
Tel.št.
e-naslov

Datum:

DELOVNI DOGOVOR

Spoštovani, delovni dogovor se nanaša na:

ZAUPNOST

Pri svojem delu sem zavezan/a Etičnemu kodeksu društva _____, katerega kopijo vam lahko na vašo željo izročim, ter Zakonu o varstvu osebnih podatkov, Zakonu o zdravstveni dejavnosti ter Zakonu o varovanju pacientovih pravic.

Kar se pogovarjava, je zaupno, razen v treh primerih:

- od časa do časa se o svojem delu pogovarjam s svojim supervizorjem, supervizijsko in/ali intervizijsko skupino. To je standardna praksa in mi pomaga, da na najboljši način delam z vami. Vsi strokovnjaki so tako kot jaz, zavezani etičnemu kodeksu in zaupnosti.
- v primeru, da bi v terapevtskem procesu ugotovil/a, da je bilo izvršeno ali bo izvršeno kriminalno dejanje, da je ogrožen otrok ali da obstaja dejanska nevarnost, da ste sebi ali komu drugemu (življenjsko) nevarni, sem dolžen/a to

načelo zaupnosti prelomiti. Vendar se bom o tem z vami, če bo le mogoče, pogovoril/a.

- v primeru, da bi me za določene podatke zaprosilo sodišče.

Informacije so zaupne tudi po zaključku obravnave.

Načelo zaupnosti velja tudi za vas, če uporabim primere iz svojega življenja.

HRANJENJE IN VAROVANJE OSEBNIH PODATKOV

O najinih srečanjih si naredim kratke zabeleške. Vaša identiteta je v njih zakrita in shranjene so na varnem mestu. Po Zakonu o varovanju osebnih podatkov sem jih dolžen/a uničiti v petih letih po najinem zadnjem skupnem srečanju.

Po Zakonu o varovanju pacientovih pravic imate pravico do vpogleda v vašo dokumentacijo. V kolikor boste izrazili to željo, imam 5 dni časa, da vam jo pripravim za vpogled. Na podlagi istega zakona zapišite komu od vaših sorodnikov izrecno prepovedujete, da se v primeru vaše smrti seznanji z vašim zdravstvenim stanjem (omogoči se dostop le do tistih podatkov, ki so potrebni za dosego zakonitega namena seznanitve in sicer zakoncu, zunajzakonskemu partnerju, istospolnemu partnerju, otrokom, posvojencem, v kolikor teh oseb ni, pa staršem): _____.

Mogoče vas bom zaprosil/a, da si posnamem del najinega srečanja, zato, da lažje reflektiram najino delo in se po potrebi posvetujem s supervizorjem. Za potrebe mojega izobraževanja ter profesionalnega razvoja bom mogoče uporabil/a del zapisanega ali posnetega materiala z najinih srečanj. V takem primeru vas bom prosil/a za dodatno soglasje pri uporabi tovrstnega materiala, ob tem pa vam bom tudi pojasnil/a namen. V kolikor ne boste več želeli snemanja, imate vedno pravico to izraziti in posnetki bodo zbrisani.

SREČANJA

Tako terapevt kot klient se obvezujeva, da bova oba aktivna v doseganju dogovorjenih terapevtskih ciljev.

Tako terapevt kot klient se obvezujeva, da bova redno prihajala na srečanja. Izjema je le bolezen ali druge, urgentne okoliščine. V takem primeru bom z vami navezal/a kontakt sam/a ali pa preko moje pooblaščenega/ stanovske/ kolega/ice _____ ime in priimek _____, ki je prav tako zavezan/a molčečnosti.

O mojem delovnem dopustu boste obveščeni vsaj mesec dni prej.

V izjemnih primerih, če nikakor ne morete priti na srečanje, vas prosim, da me obvestite vsaj ___ dni pred dogovorjenim srečanjem, da poiščeva drug termin. Če ne, sem vam dolžan/a računati za manjkajoče srečanje.

Kontaktiranje po telefonu ali e-pošti med dvema terminoma je namenjeno zgolj tehničnim dogovorom (obveščanje o bolezni, odsotnosti, spremembi termina ipd.), ne pa terapevtski vsebini.

Če pridete na srečanje pod vplivom alkohola, drog ali nepredpisanih zdravil, vas tisti dan ne bom vzela/a v obravnavo. Tudi v tem primeru boste prejeli račun za manjkajoče srečanje.

SPLOŠNO

Cena za _____ minutno srečanje znaša _____ €. Cena storitve se bo morda enkrat letno (običajno v mesecu _____) povišala, vendar le za dvig življenjskih stroškov. V tem primeru boste obveščeni vsaj mesec dni prej.

Če želite zaključiti obravnavo, bi želel/a, da se od vaše odločitve o prenehanju srečava vsaj še _____ krat, da jo lahko strokovno zaključiva.

Ime in priimek: _____ Datum: _____

Kontaktni telefon: _____

Naslov: _____

Elektronski naslov: _____

Klient - dogovor sem prebral-a in se z njim strinjam: _____ podpis _____

Terapevt: _____ podpis _____

Dogovor je oblikovan na podlagi 38.čl. Ustave RS, 30. in 31.čl. ZVOP-1, 6. členu ZPND, 280. čl. KZ ter 41., 42. in 45.čl. ZPacP. Podpisan je v dveh izvodih, enega prejme klient, drugega terapevt.

Varstvo pomembnih osebnih podatkov v študijske, raziskovalne, strokovne namene

Kratka raziskava znotraj držav, članic EATE (Brunot in Repinc Zupančič, 2016) je pokazala, da ni jasne prakse kako se kliente obvešča o obdelavi njihovih podatkov za izobraževalne in raziskovalne namene (npr. za izpite, študije primera ali posnetke). Nekateri izvajalci psihoterapije morajo informirati kliente o njihovih namenih obdelave informacij ter pridobiti pisno soglasje, včasih pa glede na nacionalni zakon zadošča že ustna pridobitev soglasja. V nekaterih državah je pridobitev soglasja odvisna le od študentov ali terapevtov, v drugih je pomemben tudi kontekst (npr. različne organizacije, ustanovitelji izobraževanja imajo pogosto svoja pravila, zahteve glede otrok – npr. da se ne prikazuje fotografij otrok na spletni strani brez pisnega dovoljenja staršev, tudi če

je posneta ob podelitvi priznanj). Učitelji in supervizorji pogosto skrbijo za dobrobit klientov v skladu z etičnimi kodeksi tujih zvez (npr. EATA) v primeru, da ne obstaja nacionalni zakon. S študenti se pogovarjajo o tem, kako varovati podatke klientov pri pisanju izpita in pri ustnem zagovoru (uporaba drugega imena, poklica, sprememba kakšnih družinskih podatkov, starosti).

Urad Slovenskega Informacijskega pooblaščenca je za potrebe zgoraj omenjene raziskave pojasnil, kako naj znotraj psihoterapevtske dejavnosti delujemo, kadar uporabljamo osebne podatke za znanstveno raziskovalne namene (Informacijski pooblaščenec, 2014). Pojasnil je, da je na podlagi 2. odstavka 17. Člena ZVOP-1 potrebna pisna privolitve posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. Osebne podatke, pridobljene za namen znanstveno raziskovalnih del, je treba ob zaključku obdelave za te namene uničiti, če zakon ne določa drugače. Rezultate obdelave osebnih podatkov za znanstveno raziskovalne namene pa je po 4. odstavku 17. člena ZVOP-1 potrebno objaviti v anonimizirani obliki. To je oblika, pri kateri ni mogoče ugotoviti, na katerega posameznika naj bi se osebni podatki nanašali. Ob tem nas je Urad še posebej opozoril na avdio ali video snemanje terapevtskih srečanj. Če se posameznikov glas predvaja tretjim (npr. supervizorju, komisiji za zagovor diplomske naloge), je potrebno upoštevati, da ne bo šlo za anonimne podatke. Posameznikov glas je njegov osebni podatek, ki ga (z ozirom na njegove govorne značilnosti) določa ali dela določljivega.

Primer soglasja za raziskovalne namene

Ime in priimek

Naziv in naslov podjetja

Tel. št.

e-naslov

Datum:

SOGLASJE KLIENTA ZA UPORABO PODATKOV IZ TERAPEVTSKEGA PROCESA ZA POTREBE TERAPEVTOVEGA IZOBRAŽEVALNEGA IN RAZISKOVALNEGA DELA

_____ Ime in priimek klienta _____ soglašam, da _____ Ime in priimek terapevta _____ za potrebe svojega izobraževalnega in raziskovalnega dela uporabi zapis ali avdio/video posnetek najinih terapevtskih srečanj.

Zapisi ali avdio/video posnetki srečanj bodo predstavljeni kot primer psihoterapevtske prakse v obliki pisnega diplomskega dela, predstavitve na ustnem zagovoru diplomskega dela in/ali kot del članka, raziskave. Zapisi srečanj v obliki transkriptov ali avdio/video posnetki bodo vedno uporabljeni le delno, ne v celoti.

_____ Ime in priimek terapevta _____ zagotavljam, da bom uporabil vsa možna sredstva, da bo identiteta _____ Ime in priimek klienta _____ zakrita do tolikšne mere, da iz objavljenega zapisa, avdio ali video posnetka ne bo možno prepoznati posameznika ali njegovih bližnjih. V ta namen bom spremenil osebno ime klienta. Njegovega priimka, kraja bivanja ter rojstva ne bom uporabljal, spremenil pa bom tudi starost

in poklic ter druge lastnosti, ki bi lahko imele za posledico prepoznanje klienta v javnosti.

_____ Ime in priimek terapevta _____ se zavežujem, da bom uporabil vsa možna sredstva, da bodo zapisi in avdio/video posnetki na varnem mestu. V primeru, da za-radi okoliščin kot so moja bolezen ali smrt to ne bo mogoče, bo zanje poskrbel moj stanovski pooblaščenec _____. Ime in priimek drugega terapevta _____. Zapiske in avdio posnetke bom ob zaključku uporabe za zgoraj navedene primere uničil.

_____ Ime in priimek klienta _____ sem seznanjen-a, da lahko soglasje za javno uporabo zapisov prekinem kadarkoli v času vključitve v terapevtski proces in da ob zaključku terapevtskega procesa lahko izrazim željo, da se zapisi ne uporabljajo več.

Kraj,
Klient (podpis)
Terapevt (podpis)

Primer soglasja je napisan na podlagi zgoraj omenjenih priporočil Urada Informacijskega pooblaščenca in veljavne zakonodaje. Psihoterapevte vabiva, da ga prilagodijo svojim lastnim potrebam ter da ohranijo vse pomembne elemente, ki bodo zagotavljali varnost klientov, supervizorje ter učitelje pa vabiva, da z omenjenim soglasjem seznanijo svoje študente in supervizante.

Literatura:

- Berne, E. (1966). *Principles of Group Treatment*. Oxford: Oxford University Press.
- Brunot, A. in Repinc Zupančič, B. (2016). Data Protection At Work – What Care Should We Take? *EATA Newsletter*. No. 116, p.8-9.
- European Commission (2016). Protection of Personal Data. Dostopno na <http://ec.europa.eu/justice/data-protection/>, 2.6.2017.
- Kazenski zakonik Republike Slovenije. *Uradni list RS*, št. 55/08.
- Korespondenca med Uradom Informacijskega pooblaščenca in Barbaro Repinc Zupančič, Zadeva št. 0712-1/2014/3064 z dne 29.9.2014
- Moursund, J.P.; Erskine, R.G. (2004). *Integrative Psychotherapy*. USA: Brooks/Cole-Thomson Learning
- Pirc Musar, N. (2014): Posvet o varovanju osebnih podatkov pri izvajanju psihoterapevtske dejavnosti, dne 23.4.2014. Ljubljana: Društvo Sinta.
- Pravilnik o metodologiji vodenja registra zbirk osebnih podatkov. *Uradni list RS*, št. 28/05, 30/11.
- Repinc, B. (2011). Kaj boš rekel ko pride čas za slovo? *Kairos: Slovenska revija za psihoterapijo*. Letnik 5, Številka 3-4, stran 85-92.
- Sills, C. (ur.). (2006). *Contracts in Counselling and Psychotherapy*. London: Sage Publications.
- Ustava Republike Slovenije. *Uradni list RS*, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 –

UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a.

Zakon o pacientovih pravicah. *Uradni list RS*, št. 15/08.

Zakon o preprečevanju nasilja v družini. *Uradni list RS*, št. 16/08, 68/16.

Zakon o varstvu osebnih podatkov. *Uradni list RS*, št. 94/07.

Zakon o zdravstveni dejavnosti. *Uradni list RS*, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13 in 88/16 – ZdZPZD.
